

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA

ANTONIA TIZZANA,

predstavljeni 10. marca 2005(1)

Zadeva C-349/03

Komisija Evropskih skupnosti

proti

Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska

„Neizpolnitev obveznosti države – DDV – Trošarine – Direktiva 77/799/EGS – Nepopoln prenos na ozemlje Gibraltarja – Zakonitost“

I – Uvod

1. Komisija Evropskih skupnosti je 8. avgusta 2003 s tožbo v smislu člena 226 ES Sodišču predlagala, naj ugotovi, ali Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, ker ni v celoti uporabljalo Direktive Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve,(2) kot je bila spremenjena (v nadaljevanju: Direktiva 77/799 ali samo Direktiva),(3) na ozemlju Gibraltarja, ni izpolnilo obveznosti iz Pogodbe ES.

II – Pravni okvir

A – Upoštevana določila Pogodbe

2. Za potrebe tega postopka je treba navesti predvsem člene Pogodbe, ki skupaj ali posamično, glede na posamezen primer, tvorijo pravno podlago direktiv, ki so tu pomembne, to pa sta člena 99 in 100 Pogodbe EGS (ki sta po spremembah postala člena 93 ES in 94 ES).

3. Prvi (vključen v poglavje „Davčne določbe“) je v razlici, ki je veljala ob sprejetju zadevnih direktiv, predpisoval, da „[K]omisija preuči, kako je v interesu skupnega trga mogoče uskladiti zakonodaje posameznih držav članic glede prometnih davkov, trošarin in drugih posrednih davkov [...]“.

4. Na predlog Komisije Svet soglasno sprejme [...]“(4)

5. Člen 100 (vključen v poglavje „Približevanje zakonodaje“) je v tistem času določal, da „[S]vet na predlog Komisije soglasno izda direktive za približevanje tistih določb zakonov in drugih predpisov držav članic, ki neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje skupnega trga [...]“(5)

6. Vendar pa se mi zdi primerno opozoriti tudi na člen 100 A ali še bolj na določbo, ki je bila

dodana zadnja, to je ?len 95 ES, ?eprav se neposredno ne nanaša na to zadevo, saj lahko njegova razlaga v tem postopku ponuja koristna pojasnila, kot bomo videli v nadaljevanju. Ta določba v to?ki 1 predpisuje, da Svet tokrat ne soglasno, temve? s postopkom soddlo?anja, „sprejme ukrepe za približevanje zakonov in drugih predpisov v državah ?lanicah, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga“. V to?ki 2 tega ?lena pa je določeno, da se „to?ka [1] ne uporablja za dav?ne določbe“.

B – Direktiva 77/799

7. Ker „vodijo prakse dav?ne utaje in izogibanja pla?ilu davka, ki se razširjajo prek meja držav ?lanic, v prora?unske izgube in kršitve na?ela poštene obdav?itve ter so odgovorne za izkrivljanje pretoka kapitala in pogojev konkurence; ker torej vplivajo na delovanje skupnega trga“, (6) je Svet Evropskih skupnosti, na podlagi ?lena 100 Pogodbe EGS, sprejel Direktivo 77/799. Njen cilj je „okrepiti sodelovanje med dav?nimi upravami znotraj Skupnosti“, (7) saj državam ?lanicam nalaga, da si „morajo [...] izmenjati informacije o posebnih primerih“ in „opraviti potrebne poizvedbe, da bi pridobile take informacije“. (8)

8. Zlasti ?len 1(1) zgoraj navedene direktive je v izvorni obliki predpisoval, da si „v skladu z določbami te direktive pristojni organi držav ?lanic izmenjajo vse informacije, ki jim omogo?ajo pravilno odmero davkov na dohodek in kapital“.

9. Z Direktivo 79/1070, ki temelji na ?lenih 99 in 100 Pogodbe EGS, se je ta določba nato spremenila, ko je na podro?je uporabe vklju?ila še informacije o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV). (9) Naslednja razširitev trošarin na mineralna olja, alkohol in alkoholne pija?e ter toba?ne izdelke je bila izvedena z Direktivo 92/12, ki temelji na ?lenu 99 Pogodbe EGS. (10)

10. Nazadnje naj opozorim, da so bile države ?lanice dolžne prenesti Direktivo 77/799 v izvorni obliki najpozneje do 1. januarja 1979. Navedene spremembe pa je bilo treba uvesti do 1. januarja 1981 oziroma 1. januarja 1993.

C – Določbe glede Gibraltarja

11. Da bi na podlagi vsega povedanega ugotovili, ali in kako je bilo treba Direktivo 77/799 prenesti v Gibraltar, je treba najprej opisati, kako se na tem ozemlju uporablja pravo Skupnosti.

12. Gibraltar, ki ga je španski kralj na podlagi ?lena X Utrechtske pogodbe leta 1713 izro?il Kraljestvu Velike Britanije, ima od leta 1830 status kronske kolonije (British Overseas Territory). Kot vemo, je mesto pravno urejeno z Ustavno odredbo Gibraltarja iz leta 1969, ki ga v preambuli ozna?uje kot „del dominionov njenega veli?anstva“. Kljub ve?jemu prenosu samoupravnih oblasti na demokrati?no izvoljene lokalne ustanove v koloniji ostajajo podro?ja zunanjih odnosov, obrambe in javne varnosti v pristojnosti britanske krone.

13. V ?lenu 299 ES, pri opredelitvi podro?ja ozemeljske uporabe Pogodbe, je v to?ki 4 določeno, da se „[d]oločbe te pogodbe [...] uporabljajo za evropska ozemlja, za katerih zunanje odnose je odgovorna država ?lanica“. Iz tega sledi, da v Gibraltarju na?eloma velja pravo Skupnosti.

14. Vendar pa so ob upoštevanju posebnega statusa tega ozemlja predvidena odstopanja od tega na?ela. Jasno je, da se sklicujem na ?len 28 Akta o pogojih pristopa in prilagoditvah Pogodb, ki je sestavni del aktov o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska k Evropskim skupnostim (v nadaljevanju: Akt o pristopu iz leta 1972 ali Akt o pristopu). (11)

15. Kot je znano, je v tej določbi predpisano:

„Akti institucij Skupnosti, ki se nanašajo na proizvode iz Priloge II Pogodbe EGS in na proizvode, za katere se zaradi izvajanja skupne kmetijske politike pri uvozu v Skupnost uporabljajo posebna pravila, kot tudi *akti o usklajevanju zakonodaj držav članic o prometnih davkih*, se ne uporabljajo za Gibraltar, razen če Svet na predlog Komisije soglasno ne odloči drugače.“(12)

16. Poleg tega, v smislu členov 29 in 30 Akta o pristopu, v kombinaciji s prilogama I in II k temu aktu, Gibraltar ni del carinskega območja Skupnosti ter se zato obravnava kot tretja država glede uvoza in izvoza blaga.

III – Dejansko stanje in postopek

17. Ker Komisija ni prejela nikakršnega obvestila Združenega kraljestva o izvajanju Direktive 77/799 na ozemlju Gibraltara, je 7. aprila 1997 vladi te države poslala pisni opomin, s katerim je zahtevala obvestilo o zadevi.

18. Z dopisoma z dne 6. junija in 7. oktobra 1997 je Združeno kraljestvo sporočilo, da je sprejelo potrebne ukrepe za zagotovitev izvajanja Direktive 77/799 v Gibraltarju glede neposrednega obdavčevanja od 1. oktobra 1997. Pri tem pa ni bilo nobene obveznosti za ravnanje v istem smislu glede DDV in trošarin, ker gre za posredne davke.

19. Zaradi takega odgovora je Komisija z dodatnim pisnim opominom z dne 18. julija 2001 odgovorila, da bi bilo treba, nasprotno, Direktivo 77/799 razširiti na Gibraltar tudi v zvezi z DDV in trošarinami.

20. Združeno kraljestvo je 13. novembra 2001 to zahtevo zavrnilo in ugovarjalo, da se Direktiva ne uporablja v Gibraltarju, ker jo je mogoče povezati z „določbami o usklajevanju zakonodaj glede prometnih davkov, trošarin in drugih posrednih davkov“, iz člena 93 ES, določb, ki prav v smislu člena 28 Akta o pristopu ne veljajo za Gibraltar.

21. Vendar pa je Komisija vztrajala pri stališču, da Direktiva 77/799 ne izvaja nikakršne uskladitve nacionalnih davčnih zakonodaj, zato je 26. junija 2002 poslala obrazloženo mnenje, v katerem je Združenemu kraljestvu dala dva meseca časa, da sprejme ustrezne ukrepe.

22. Potem ko je Združeno kraljestvo z dopisom z dne 15. avgusta 2002 prosilo za podaljšanje navedenega roka za dva meseca, je 13. septembra 2002 poslalo odgovor, v katerem je poudarilo zlasti razloge, ki jih je uveljavljalo že pred tem.

23. Komisija, ki je ti razlogi niso prepričali, je vložila to tožbo.

24. S sklepom predsednika z dne 4. decembra 2003 je Sodišče dovolilo Kraljevini Španiji (v nadaljevanju: Španija), da v tej zadevi intervenira v podporo sklepov Komisije v smislu člena 93(1) Poslovnika Sodišča.

25. Ob upoštevanju, da nobena stranka v postopku ni prosila za zaslišanje med obravnavo, se je Sodišče v smislu člena 44a Poslovnika odločilo, da bo odločalo brez ustne obravnave.

IV – Pravna analiza

26. Kot smo že povedali, je Komisija Združenemu kraljestvu o?itala, da je Direktivo 77/799 v Gibraltarju uporabljalo samo, kar zadeva neposredne davke, medtem ko bi to moralo storiti tudi za DDV in trošarine.

27. Komisija priznava, da je Gibraltar na podlagi ?lena 28 Akta o pristopu izklju?en iz uporabe „aktov o usklajevanju zakonodaj držav ?lanic o prometnih davkih“, in je za namene tega postopka pripravljena priznati tudi, da dolo?be Skupnosti o usklajevanju trošarin ne zadevajo Gibraltarja, ki ni vklju?en v carinsko obmo?je Skupnosti.

28. Vendar po mnenju Komisije Direktiva ne vsebuje nikakršnega usklajevanja zakonodaj o prometnih davkih ali trošarinah. Skladno s ciljem, navedenim v njenih uvodnih izjavah, ?eli ta uresni?iti samo sodelovanje med državami ?lanicami v boju proti dav?nim utajam in izogibanju pla?ila davka ter se zato omejuje le na uvedbo sistema izmenjave informacij med pristojnimi organi držav ?lanic.

29. To naj bi potrjevalo dejstvo, nadaljuje Komisija, da je bil sistem izmenjave informacij na za?etku uveden samo za neposredne davke, ki niso bili usklajeni na ravni Skupnosti. Direktivi 79/1070 in 92/12 sta se omejili na to, da podro?je uporabe medsebojnega sodelovanja razširita le na DDV in trošarine, ne da bi spremenili cilj, in torej brez poseganja v primarno dav?no zakonodajo držav ?lanic. Dejansko tudi po teh spremembah Direktiva 77/799 ni vplivala niti na dav?ne stopnje, dav?no osnovo ali druge elemente nacionalnih dav?nih sistemov niti na sisteme izterjave zadevnih davkov.

30. Poleg tega, nadaljuje Komisija, je uskladitev zakonodaj držav ?lanic na podro?ju DDV in trošarin zelo jasen cilj, ki ga je mogo?e jasno razlo?evati od boja proti dav?nim utajam in izogibanju pla?ila davkov s sodelovanjem med pristojnimi državnimi organi. Zato izjema, ki velja za Gibraltar v zvezi z dolo?bami Skupnosti za doseg prvega cilja, ne more veljati tudi glede dolo?b v zvezi z drugim ciljem.

31. Komisija še dodaja, da bi bile namre? informacije tamkajšnjih dav?nih oblasti lahko zelo koristne za pravilno odmero teh davkov v drugih delih Skupnosti, ?eprav DDV in trošarine ne zadevajo Gibraltarja. Po drugi strani bi, v veliki ve?ini primerov, te informacije krožile le v eni smeri, se pravi iz Gibraltarja na druga obmo?ja Skupnosti, v katerih se uporabljajo zadevni davki. Zato, tudi ?e bi medsebojno sodelovanje pripeljalo do kakršne koli uskladitve, bi se to zgodilo le pri državah prejemnicah teh informacij, in torej ne v Gibraltarju.

32. Komisija na koncu trdi, da bi „v skrajnem primeru“ uporabo sistema izmenjave informacij v Gibraltarju lahko upravi?ili na podlagi obveznosti sodelovanja v smislu ?lena 10 ES.

33. Kraljevina Španija, ki je intervenientka v postopku, poleg razlage podobnih stališ?, kot jih zagovarja Komisija, poudarja predvsem, da je pri razlagi odstopanj v zvezi z Gibraltarjem treba upoštevati, da je bil status tega obmo?ja dolo?en v nekem zgodovinskem trenutku, ko je bila povezanost med gospodarskimi sistemi držav ?lanic na nižji ravni kot danes. Španija še pojasnjuje, da je v nasprotju z Združenim kraljestvom sama v celoti prenesla Direktivo 77/799 tudi na tista svoja ozemlja, za katera se ne uporabljajo zadevni posredni davki.

34. Na te kritike Združeno kraljestvo odgovarja z utemeljitvami, ki se mi zdijo bolj prepri?ljive, kar upam, da mi bo uspelo potrditi v naslednji analizi.

35. Najprej menim, da je treba to podro?je razbremeniti razprav, ki bodisi niso pravne ali pa se ne nanašajo neposredno na obravnavano vprašanje.

36. Glede prvega vidika moram opozoriti, da se to vprašanje nanaša na uporabo predpisov Skupnosti v zvezi z DDV in trošarinami na območju Gibraltarja. Zato ga je treba preužiti, kot v svojih specifičnih okoliščinah upravičeno poudarja Združeno kraljestvo, z opredelitvijo obsega odstopanj, ki so predvidena v Aktu o pristopu, ne da bi, zaradi uporabe sistema izmenjave informacij, ki je bil uveden z Direktivo, na presojo kakor koli vplivale možne koristi, ki bi jih na tem območju lahko imele države članice.

37. Po drugi strani moram povedati, da resno dvomim o pomembnosti člena 10 ES za te namene, čeprav ga omenja Komisija. Kot je znano, ta določba predpisuje, kar zadeva ta postopek, da „[d]ržave članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, splošne ali posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz te pogodbe ali so posledica ukrepov institucij Skupnosti. Tako olajšujejo izpolnjevanje nalog Skupnosti.“

38. Ne razumem, kako bi bila lahko taka določba pomembna v zadevnem primeru. Pravzaprav, prvo ali drugo: ali za sistem izmenjave informacij, ki ga zahteva obravnavana direktiva za posredne davke, ne veljajo dovoljena odstopanja za Gibraltar, in torej v smislu člena 249 ES, v povezavi s členom 299(4) ES, Združenemu kraljestvu nalaga obvezen prenos celotne Direktive na to območje, ne da bi bila potrebna nadaljnja podpora člena 10 ES; ali pa se uvršča med ta odstopanja in zato ne veljajo predpostavke za uporabo te določbe.

39. Prvo vprašanje, ki ga je treba rešiti pri odločanju o tej zadevi, je prav ugotovitev, ali Direktiva 77/799 v delu, ki se nanaša na DDV, velja tudi za Gibraltar oziroma ali jo lahko prištevamo med „akte o usklajevanju zakonodaj držav članic o prometnem davku“, ki se v smislu člena 28 Akta o pristopu ne uporabljajo na tem območju.

40. Zdi se mi, da več razlogov govori v prid drugi možnosti.

41. Najprej moram poudariti, da Direktiva 77/799 temelji na prvotnem členu 100 Pogodbe EGS (glej zgoraj, odstavek 5), ki je omogočil sprejetje „direktiv za približevanje tistih [nacionalnih] določb, ki vplivajo na vzpostavitev ali delovanje skupnega trga“. (13) Ko je normodajalec Skupnosti odločil, da se sistem izmenjave informacij, ki ga je ta direktiva prvotno predpisovala le za neposredne davke, razširi na DDV, je izdal ustrezen ukrep (natančneje Direktivo 79/1070) na podlagi člena 99 Pogodbe EGS, ki je v tistem času predpisoval, da „Komisija preuži, kako je mogoče v interesu skupnega trga *uskladiti* [...] zakonodaje držav članic glede prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja,“ ter v ta namen predloži predloge Svetu (14).

42. Izbira takih pravnih temeljev je po mojem pomemben dokaz dejstva, da je izmenjava informacij o neposrednih in posrednih davkih oblika uskladitve oziroma približevanja ustreznih nacionalnih zakonodaj.

43. Po drugi strani moram tako kot Združeno kraljestvo pripomniti, da izmenjava informacij ni kakšen ločen cilj, temveč sredstvo za povečanje učinkovitosti nacionalnih davčnih sistemov in njihove zmožnosti za pobiranje davkov v dejansko dolgovani meri.

44. Zdi se mi, da to potrjuje tudi šesta uvodna izjava Direktive 77/799, na podlagi katere „si morajo države članice [...] izmenjati katero koli informacijo, ki se zdi ustrezna za *pravilno odmero* davka na dohodek in na premoženje“, ter tretja uvodna izjava Direktive 79/1070, na podlagi katere je treba medsebojno pomoč razširiti na posredne davke, „da bi zagotovili, da se ti pravilno odmerjajo in pobirajo“. (15)

45. Ker gre torej za neposredne davke, katerih glavni elementi niso urejeni s predpisi Skupnosti, oziroma za DDV, katerega glavni elementi pa so usklajeni, (16) je lahko po mojem

mnenju uvedba sistema za izmenjavo informacij element usklajevanja, saj teži k poenotenju ter ve?ji u?inkovitosti predpisov o odmerjanju in pobiranju davkov, bodisi neposrednih ali posrednih.

46. Po drugi strani pa so lahko tudi ukrepi, ki ne vplivajo na glavne elemente nekega davka, predmet usklajevanja, kar po mojem potrjuje nedavna sodba Sodiš?a v zadevi Komisija proti Svetu.(17)

47. V tej zadevi je potekala razprava o izbiri pravne podlage v podporo Direktive Sveta 2001/44/ES z dne 15. junija 2001, ki spreminja Direktivo 76/308/EGS o vzajemni pomo?i pri poravnavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin, glede davka na dodano vrednost in dolo?enih trošarin (v nadaljevanju: Direktiva 2001/44).(18)

48. Po sporo?ilu Komisije je Svet nepravilno utemeljil direktivo na podlagi ?lenov 93 ES in 94 ES, kjer bi bila ustrezna pravna podlaga ?len 95 ES (glej zgoraj, odstavki od 3 do 5).

49. Kot sem že navedel, ?lena 93 in 94 pooblaš?ata Svet, da lahko soglasno sprejme ukrepe za uskladitev nacionalnih dolo?b (prvi glede „zakonodaje glede prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdav?enja“; drugi glede „zakonov in drugih predpisov držav ?lanic, ki neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje skupnega trga“). ?len 95 ES namre? v odstavku 1 predpisuje postopek soodlo?anja o sprejetju „ukrep[ov] za približevanje dolo?b zakonov in drugih predpisov v državah ?lanicah, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga“. Vendar pa v odstavku 2 pojasnjuje, da se „[odstavek 1] ne uporablja za dav?ne dolo?be [...]“.

50. Komisija je v navedeni zadevi prav zato, da bi se izognila tej izjemi, zagovarjala stališ?e, da se Direktiva 2001/44 ne nanaša na „dav?ne dolo?be“. To pa zaradi tega, ker bi ta pojem moral vklju?evati izklju?no bistvene dolo?be, ki dolo?ajo dav?ne zavezance, obdav?ljive transakcije, dav?no osnovo, dav?ne stopnje in oprostitve ter na?ine odmere in pobiranja davkov. Teh elementov pa se direktiva ni dotaknila in naj zato, po mnenju Komisije, ne bi uvedla nikakršne uskladitve ali približevanja primarne dav?ne zakonodaje držav ?lanic.

51. V zadevni sodbi je Sodiš?e zavrnilo trditev Komisije ter Svetu priznalo pravilnost izbire ?lenov 93 ES in 94 ES kot pravne osnove za Direktivo 2001/44.

52. ?e namre? upoštevamo, da v Pogodbi ni nobenih navodil za razlago pojma „dav?ne dolo?be“, je Sodiš?e pojasnilo, „da zaradi svoje splošne narave, ta izraz ne pokriva le vseh dav?nih podro?ij, brez razlikovanja med vrstami zadevnih davkov ali taks, temve? tudi vse vidike tega podro?ja, neodvisno od tega, ali gre za materialne ali postopkovne dolo?be“.(19)

53. Poleg tega je Sodiš?e tudi podrobno pojasnilo, da „na?inov pobiranja davkov kakršne koli vrste ni mogo?e lo?iti od sistema obdav?itve, na katerega se nanašajo“, (20) ter sklenilo, da je treba „izraz ‚dav?ne dolo?be‘ na podlagi ?lena 95(2) ES razumeti, kot da ta vklju?uje dolo?be o opredelitvi dav?nih zavezancev, obdav?ljivih transakcij, dav?ne osnove, dav?nih stopenj in oprostitvev od neposrednih in posrednih oblik davkov ter tudi tiste, ki dolo?ajo na?ine pobiranja istih davkov“.(21)

54. Na podlagi tega lahko torej sklepamo, da sistem sodelovanja, ki naj bi olajšal pobiranje dav?nih terjatev v drugi državi ?lanici, spada med ukrepe usklajevanja prej navedenih zakonodaj, prav v smislu ?lena 95(2) ES. To pa o?itno mora veljati za sistem izmenjave informacij o DDV, ki ga predpisuje Direktiva 77/799, ?e se vrnemo k današnjemu primeru.

55. Kot dodatno potrditev takega sklepa moram nazadnje navesti še Uredbo Sveta (ES) št. 1798/2003 z dne 7. oktobra 2003 o upravnem sodelovanju na podro?ju davka na dodano vrednost

in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 218/92.(22) Tretja uvodna izjava te uredbe določa, da „morajo [...] ukrepi davčnega usklajevanja, sprejeti zaradi vzpostavitve notranjega trga, vključevati uvedbo skupnega sistema za izmenjavo informacij med državami članicami, s katerim upravni organi držav članic pomagajo drug drugemu ter sodelujejo s Komisijo, da bi zagotovili pravilno uporabo DDV za dobavo blaga in storitev [...]“.(23)

56. Če torej razumemo, da je tudi sama izmenjava informacij neka oblika usklajevanja ustreznih nacionalnih zakonodaj, se mi zdi zakonita zahteva Združenega kraljestva, da se pri zadevnem primeru sklicuje na odstopanje, predvideno na podlagi člena 28 Akta o pristopu (glej zgoraj, odstavka 13 in 14), saj so prav to „akti o usklajevanju držav članic glede prometnih davkov“.

57. Glede na to, da Združeno kraljestvo ni predložilo enake zahteve glede izmenjave informacij o neposrednih davkih, se mi v tej zvezi zdi razlaga več kot očitna. Odstopanje na podlagi prej navedenega člena 28 Akta o pristopu namreč ne vključuje takih davkov in zato ni ustrezne pravne podlage, na katero bi se lahko sklicevali.

58. Ob upoštevanju zgoraj navedenega zato menim, da odstopanje na podlagi člena 28 Akta o pristopu Združenemu kraljestvu omogoča, da v zvezi z DDV na ozemlju Gibraltarja ne uporablja sistema izmenjave informacij, predvidenega z Direktivo 77/799.

59. Ko smo to razjasnili, moramo še ugotoviti, ali je enak sklep mogoč tudi glede izmenjave informacij o trošarinah.

60. V tej zvezi je treba vsaj za namene te zadeve slediti smernicam iz uvoda, ki ga je sprejela sama Komisija, da se usklajeni predpisi o trošarinah ne uporabljajo v Gibraltarju, saj ta ni del carinskega območja Skupnosti.

61. Sodišče je namreč potrdilo, da „izključitev Gibraltarja s carinskega območja Skupnosti pomeni, da se zanj ne uporabljajo niti predpisi o prostem pretoku blaga, ki izhajajo iz Pogodbe, niti sekundarni predpisi Skupnosti o prostem pretoku blaga, katerih cilj je zagotoviti približevanje določenim zakonov in drugih predpisov držav članic, skladno s členoma 94 ES in 95 ES“.(24)

62. Ista stališča bi najbrž morala veljati za tiste predpise Skupnosti na podlagi člena 93 ES (ali na podlagi člena 99 Pogodbe EGS, ki je obstajal pred njim), katerih cilj je uskladiti nacionalne zakonodaje „glede [...] trošarin“, da bi v državah članicah preprečili obstoj različnih zakonodaj, ki pomenijo oviro za prost pretok blaga.

63. In prav o tem govori Direktiva 92/12, ki je bila, kot izhaja iz njene prve in četrte izjave, dejansko sprejeta zato, da bi omogočila „izvajanje splošnega režima za trošarine[...] enakega v vseh državah članicah“, tako da bi zagotovili „vzpostavitev in delovanje notranjega trga“, ki „spodbujata prost pretok blaga, tudi trošarinskega.“

64. Pri izvajanju tega usklajevanja je Direktiva 92/12 med drugim razširila področje uporabe sistema izmenjave informacij, predpisanega v Direktivi 77/799, z razširitvijo na trošarine.

65. Po drugi strani pa prav tako, kot smo prej ugotovili za DDV, tudi za trošarine ni podlage za razlikovanje, ki ga Komisija želi izvajati med ukrepi za uskladitev osnovnih elementov takih posrednih davkov – in se zato ne uporabljajo v Gibraltarju – in ukrepi, ki samo vzpostavljajo sistem sodelovanja med davčnimi organi držav članic – in bi jih torej lahko uporabljali na tem območju, saj „ne zahtevajo usklajevanja trošarin“.

66. Tudi v ta namen lahko *mutatis mutandis* predlagamo enako razmišljanje kot malo prej v zvezi z DDV (glej zgoraj, odstavki 41 in naslednji) in torej sprejememo razlago pojma ukrepi „za

uskladitev zakonodaje glede [...] trošarin“, ki vključuje tudi tiste v zvezi s sistemom za izmenjavo informacij.

67. Zaradi navedenega lahko zatrdim, da Združeno kraljestvo na območju Gibraltarja ni bilo dolžno uporabljati sistema za izmenjavo informacij, ki ga predpisuje Direktiva 77/799, niti v zvezi s trošarinami.

68. Ob upoštevanju vsega navedenega zato predlagam, naj se tožba Komisije zavrne.

V – O stroških

69. V smislu člena 69(2) Poslovnika in ob upoštevanju ugotovitev, do katerih sem prišel, da se tožba zavrne, menim, da je Komisiji treba naložiti plačilo stroškov, ki jih je priglasilo Združeno kraljestvo. Španija pa bi morala nositi lastne stroške v skladu s členom 69(4) istega poslovnika.

VI – Sklepni predlogi

70. Na podlagi predstavljenih stališč predlagam Sodišču, naj razglasi naslednje:

„1. Tožba se zavrne.

2. Komisiji se naloži plačilo stroškov.

3. Kraljevina Španija nosi svoje stroške.“

1 – Jezik izvirnika: italijanščina.

2 – UL L 336, str. 15.

3 – Direktiva 77/799 je bila, v zvezi z obravnavanim primerom, spremenjena z Direktivo Sveta 79/1070/EGS z dne 6. decembra 1979, ki spreminja Direktivo 77/799/EGS o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve (UL L 331, str. 8) (v nadaljevanju: Direktiva 79/1070) in z Direktivo Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL L 76, str. 1) (v nadaljevanju: Direktiva 92/12).

4 – Sedanji člen 93 ES pa vsebuje naslednje besedilo: „Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno sprejme določbe za uskladitev zakonodaje glede prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja v obsegu, v kakršnem je taka uskladitev potrebna za vzpostavitev in delovanje notranjega trga [...]“

5 – Sedanji člen 94 ES ima enako vsebino, vendar pa nalaga tudi obveznost predhodnega posvetovanja z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom.

6 – Prva uvodna izjava.

7 – Četrta uvodna izjava.

8 – Peta uvodna izjava.

9 – člen 1(2)(a) Direktive 79/1070 (glej opombo 3).

10 – člen 30(2)(a) Direktive 92/12 (glej opombo 3).

- 11 – UL 1972, L 73, str. 1.
- 12 – Poševni tisk je moj.
- 13 – Poševni tisk je moj.
- 14 – Poševni tisk je moj.
- 15 – Poševni tisk je moj.
- 16 – Glej šesto Direktivo Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o uskladitvi zakonodaj držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).
- 17 – Sodba z dne 29. aprila 2004 v zadevi C-338/01 (Recueil, str. I-4829).
- 18 – UL L 175, str. 17.
- 19 – Sodba Komisija proti Svetu, navedba točke 63.
- 20 – Prav tam, točka 66.
- 21 – Prav tam, točka 67.
- 22 – UL L 264, str. 1.
- 23 – Poševni tisk je moj.
- 24 – Sodba z dne 23. septembra 2003 v zadevi Komisija proti Združenemu kraljestvu (C-30/01, Recueil, str. I-9481, točka 59).